

μακρόθεν μακράν σειράν Ἐλλήνων βαδίζόντων δε εἰς μετά τὸν ἔτερον. Δέν ήδυνάμην νὰ ἐννοήσω διατί ἑβάδιζον οὕτω πως, ἀλλὰ ταχέως διπρῶτος ἔξ αὐτῶν γέρων φέρων τὴν ἐλληνικὴν ἐθνικὴν στολὴν, ἔχων τὴν κόρην ποιλιάν, ὥνα κυρτὴν ὠφαιτάτην καὶ ζωηρούς ὀφθαλμούς ἐπλησίασε τὸν συνοδοιπόρον μου καὶ ἡσπάσατο αὐτόν. Μετὰ ταῦτα ἥρωτησεν αὐτὸν ἐλληνιστὶ περὶ τῆς ὑγείας αὐτοῦ καὶ τῷ εἶπε μειδιῶν «ἡσπάσθης δωδεκάμηνον βρέφος.» Ἡτο δὲ οὗτος δὲ ἔνδοξος Κολοκοτρώνης, ὅστις ὑπεμίμνησκεν ἡμᾶς διὰ τοῦ χαρισματισμοῦ τούτου ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἡτο καταδεικασμένος εἰς θάνατον καὶ ἔλαθεν ἀμνηστίαν, ἔκτοτε δὲ ἐπομένως ἥρξατο ζῶν ἐκ νέου. Ήκολούθει αὐτὸν Νικηταράς δι Τουρκόφαγος καὶ οἱ λοιποὶ αὐτοῦ ὀπαδοί, θριαμβεύοντες μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς εἰρκτῆς ἀπελευθερώσει αὐτοῦ καὶ δεικνύοντες αὐτῷ τὴν πόλιν τοσοῦτον ἀλλοιωθεῖσκαν μετὰ τὴν ἔξ αὐτῆς ἀπέλασιν τῶν Τούρκων.

1. Ἐν τῷ διωσικῷ πρωτοτύφῳ εἶναι γερμανιστὶ γερμανικὸν τὸ ὄνομα τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ, Hermes Strasse.

2. Τὸ βαυαρικὸν Καφενεῖον, τὸ μόνον ἐν Ἀθηναῖς, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἄνετον καὶ εὐχάριστον συνεντευχήριον, τὸ μόνον comfortable, ὡς θὰ ἔλεγεν Ἀγγλος, ἔκειτο παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐπὶ τῆς Ιερᾶς Ὁδοῦ, συνεχομένης τότε μετὰ τῆς ἐρματίκης, διὸ καὶ δι Πρώσος περιηγητῆς τίθησι τοῦτο κατὰ τὴν δόδον Ἐρμοῦ. Ως ἐκ τῆς ὄνομασίας δῆλον, συνετήρουν αὐτὸι τότε ἐν Ἀθηναῖς Βαυαροί, στρατιωτικοί τε καὶ μῆ, καὶ πάντες ἐν γένει οἱ Γερμανοί· οὐκ δλίγοι δὲ ὄμρως καὶ οἱ εἰς αὐτὸν φοιτῶντες Ἐλληνες. Ἡτο δὲ τὸ Βαυαρικὸν Καφενεῖον ἡ τὸ Grüner Baum, ὁ ἐστι Πράσινον δὲν δρόν, —ως ἐπὶ τὸ ποιητικότερον ἐκάλουν αὐτὸι οἱ ἰδρυσαντες—, λέσχη μᾶλλον ἢ καφενεῖον. Καὶ τῷ ὄντι δηπήρχεν ἐν αὐτῷ μικρὸν μανγανωστήριον, ἀξιόλογον ἐστιατόριον κρύβων φαγητῶν, ἐξετελοῦντο μουσικαὶ συναυλίαι, ἐξήγοντο λαχεῖα διαφόρων ἀντικειμένων, ὡς τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δι' ὧν ἐνίστε λαγεῖ ἢ παράστασις· ἐδὲ τῷ κήπῳ, ἔνθα καὶ χοροὶ ἐγίνοντο ἢ μᾶλλον ἡδοσχεδιάζοντο, ἔπαιξον οἱ θαυμασταὶ τὸ γνωστὸν σφαιροπαίγνιον Kegel Balln. Τὸ Πράσινον δὲν δρόν ἐπιμένει καὶ δὲξιμνηστος βασιλεὺς Οθων, εἰκόσιστάς τότε ὅν, ὡς ἐνθυμοῦνται πλεῖστοι ἐν Ἀθηναῖς, ἰδόντες αὐτὸν πλέον ἢ ἀπάξ εἰς τὸ Kegel Balln γυμνασίδεν. Τοιούτον δὲ δι πόλεμος ἐρειπῶνα εἴχε καταστῆσαι τὰς Ἀθηναῖς καὶ τοιαύτη ἡ τῶν οἰκημάτων σπάνιες, ὥστε δι ταπεινὸς οἰκίσκος, ὃ μόλις ἐκ τριῶν μικρῶν χωρισμάτων καὶ μαγειρέον ἀπαρτιζόμενος, δι φιλοξενῶν τὴν σιγηλὴν τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν λαλούσαν τῶν Ἐλλήνων εδυθυμίαν, ἐθεωρεῖτο ὡς πολύτελες οἰκοδόμημα. Ο φαιδρὸς ἐκείνος οἰκίσκος, ἔνθα ποταμῆδον ἔρευνει δι φράδης Κύθος, καὶ ἔνθα ἀντηχῆσαν τὸ πρῶτον ἐν Ἀθηναῖς αἱ μαργεντικαὶ τοῦ Μόζαρτ καὶ τοῦ Ροσσίνη μελῳδίαι, μεθ' ὧν συνεζευγνέτο μαρκρόθεν ἡ φωνὴ τοῦ Ἐλλήνος φουστανελοφόρου ἐκεῖ που πρὸς τὸ Χασσεκή περιδιαβάζοντος ἐπὶ γῆς τέλος ἐλευθερίας καὶ φύλλοντος ἀφόβως Ὡλογηρὸν καὶ κοπερὸν σ πατθί μον, σώζεται καὶ νῦν, καὶ εἶναι ὡς τότε καφενεῖον ἔξοχικόν. Εὐκόλως δὲ δι παροδίης ἀναγωρίζει αὐτὸν μετὰ τοὺς πρώτους τῆς δέδους οἰκίσκους ἐκ τῶν πρὸς τὰ δεῖπνα αὐτοῦ πρασινωπῶν ξυλίνων κιγγίδων, αἰτινες φράστους παρημελημένον κήπον παγατ-

χόθεν καταρρέοντα, οὐτινος τὰ φυισιῶντα δένδρα ἔχουσι τὶ τὸ πένθιμον, ὡς εἰ ἔκλαιον τὴν δησμέραι ἔκλεπουσαν αὐτῶν ζωὴν. Τὸ σημερινὸν καφενεῖον, ἐν καταστάσει νέο-ἀρχαιότητος πειρειθόν, οὐδὲν τοῦ ἀρχαίου κλέους διέσωσεν, εἰμὴ τὸ ὄνομα Τὸ Πράσινον δενδρό, γερραμένον διὰ πρασίνων χαρακτήρων παρὰ τὴν εἰσόδον πέριξ πρασίνης γελοιογραφίας δένδρου. Άλλα φεν! ὄνομά τε καὶ εἰκὼν πρὸ ἐνιαυτοῦ ἀπεσθέσθησαν. Sic transit gloria mundi.

3. Πρεσβευτής τῆς Ψωσίας ἡτο τότε δι Κατακάλης.
4. Ἐννοεῖ τὸ γαλλιστὶ ἐκδεδομένον τῷ 1835 γνωστὸν τοῦ Πιττάχη σύγγραμμα L'Ancienne Athènes.

5. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἡτο ἐν τῇ νῦν οἰκίᾳ Ὁργήνας ἀπέναντι τοῦ Κακουργιοδικείου, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τότε ἵταλου Καζάλη. Ἀξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ἡ συρροὴ τῶν προσεργομένων ἡτο τοιάντη, ὥστε ἔξω τῆς θύρας ἐσχηματίζετο τὸ δὴ λεγόμενον ο δρός. Οὐδέδολος δὲ παράδοξον, διότι περὶ τὰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας ψυχῶν ἥλθον εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν τοῦ βασιλέως Οθωνος ἐν Ναυπλίῳ ἀφίξιν. Πλήρης δὲ τοῦ ἵταλικον τούτου ξενοδοχείου ὑπῆρχε καὶ γαλλικὸν ἐστιατόριον (Restaurant) κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ράδου.

6. Ο πρεσβευτής τῆς Ψωσίας κατέψκει ἐν τῇ κατάτην Πλάκαν μεγάλη οἰκία Παπαρρηγοπούλου. Ἐπειδὴ δὲ τότε δὲν δημήρχον πέριξ ἄλλαι οἰκίαι, ἐφαίνετο ἐκεῖθεν καὶ τὸ Ολυμπιεῖον καὶ ὁ Ιλισσός καὶ ὁ Υμηττός.

7. Τὸ γερμανικὸν νεκροταφεῖον ἡτο παρὰ τὴν Καλλιρρόην ἔνθα τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Ἄγιας Φωτεινῆς.

8. Η ἐξογκὴ οἰκία τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ψωσίας ἡτο αὐτὴ ἐκείνη ἡν ἔχει σήμερον δι κ. Ριάκης ἐν Αμπελοκήποις.

9. Ἐν Ἀθηναῖς μὲν ἔξεδόντο τῷ 1834—1838 ὁ Σωτὴρ Sauveur ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, καὶ ἡ Αθηνᾶ τῷ 1832—1861. Ἐν δὲ Ναυπλίῳ Νομική Εφημερίς.

Τῶν ἐφημερίδων τούτων πλήρη σώματα διάρχουσιν ἐν τῇ περιεκτικούτατῃ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλής, δησμέραι πλουτιζομένη τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τῷ ζήλῳ τοῦ ἀκαμάτου Ἐφόρου αὐτῆς κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος, ὁστις συνεχίσας τὸ ἔργον τοῦ δειμηνῆστου Γεωργίου Τερτσέτου προγιγνεγεν αὐτὸν τεραστίως.

10. Τὸ πρῶτον ἀνάκτορον τοῦ Οθωνος ἐκείτο ἔνθα νῦν τὸ Βουλευτήριον. Εἰχε δὲ κατασκευασθῆ μεγάλη ἐπιμήκης αἴθουσα ξυλίνη, ἔχουσα ἀντὶ δροφῆς οὐρανὸν ἔξ οὐρανοτος ἔρυθρος πολυτύπου ἐν εἰδεῖς σκιάδος, ἐν ἡ ἐτελοῦντο οἱ χοροί. Μετὰ δὲ ταῦτα δι βασιλεὺς νυμφεύεις τῷ 1837 μετεκομίσθη εἰς τὴν οἰκίαν ἔνθα ἡ Διεύθυνσις τῆς διοικητικῆς διτυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ητις διὰ τοῦτο καὶ μέχρι τοῦ νῦν παλαιὶ δι παλάτι τὸ πόδι τῶν ἀπλουστέρων ὀνομάζεται. Τὸ δὲ ἐγκαταλειφθὲν ἀνάκτορον ἔχρησιμευσει ὡς κατάστημα τῆς Εθνικῆς τοῦ 1843 Συνελέσεως, ητις συνέταξε τὸ Σύνταγμα, καὶ μετὰ ταῦτα ὡς Βουλευτήριον, ὑπέρ πυρποληθέν ἔπειτα, παρέμεινεν ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸ ὄνομα Καμμένη Βουλῆς.

11. Ο κύριος Ἀρμανστεργ κατέψκει ἐν ταῖς δύο συνεχομέναις οἰκίαις τοῦ Δ. Βλαχούστη, νῦν δὲ τοῦ Κ. Σπηλιωτάκη, ητοι ἐν τῷ παλαιοῖ Πολυτεγνείω. Ἐν δὲ τῷ ἀπέναντι αὐτῶν οἰκοδομήματι ἔνθα σήμερον τὸ Ωδεῖον ἥσαν τὰ γραφεῖα τῆς Ἀντιβασιλείας.

12. Ταῦτα περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως λέγει καὶ ὁ Σουρμελῆς ἐν τῇ Ιστορίᾳ τῶν Αθηνῶν, σελ. 303. «Ἐπειδὴ ἡ πόλις εἰχε κατασταθῆ ὅλη ἔρεπτον διὰ τὰ περιστατικὰ τοῦ πολέμου, ἦτον ἐπάναγκες νὰ διαγραφῆ ἔξ ἀπαρχῆς εἰς νέον σχέδιον ὁ σχηματισμὸς αὐτῆς πρὸς τὸ καταλληλότερον τῆς θέσεως μέρος· καὶ ἔνεκα τούτου οἱ ἀρχιτέκτονες Σκιαυούσερ καὶ Κλεανθῆς ἐπεχείρησαν οἱ πρῶτοι τὸ ἔργον τῆς σχεδιάσεως. Ε-